

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/779/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzésével, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontjával, 57. § (2) bekezdésével, 58. §-ával, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontjával, továbbá a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5. § (1)–(10) bekezdésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzése, a Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítélete, illetve a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal GY-02/NEO/00297-9/2024. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Az indítványozók továbbá – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a és 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alkotmánybíróságtól. (Az előbbieken túlmenően az indítványozók a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet – a továbbiakban: NM rendelet – 5. § (1)–(10) bekezdése „Alaptörvénnyel való összhangját illető” vizsgálat lefolytatását is kezdeményezték, de alkotmányjogi panaszukban e miniszteri rendeleti szabályok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését nem kérték az Alkotmánybíróságtól.)
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal, az alapügy alperese, 2024. február 12. napján felhívta a felperest az alapügyben érintett kiskorú gyermeke elmaradt védőoltásai pótlására. A felperes 2024. május 24. napján a

védőoltások alóli végleges mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő az alpereshez. Az alperes a mentesítési eljárást lefolytatta, melynek eredményeként a GY-02/NEO/00297-8/2024. iktatószámú, 2024. május 30. napján kelt határozatával a mentesítés iránti kérelmet elutasította, majd 2024. június 6. napján kelt GY-02/NEO/00297-9/2024. iktatószámú határozatával a védőoltások elmaradása miatt a felperest figyelmeztetésben részesítette, egyúttal kötelezte az elmaradt védőoltások pótlására.

- [3] Ezt követően a felperes bírósághoz fordult az alperes GY-02/NEO/00297-9/2024. iktatószámú, oltásra kötelező határozatával szemben. Keresetében az alperes határozatának megsemmisítését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A perben első fokon eljáró Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette: „Az oltás (...) jogszabályi kötelezettség, az főszabályként nem tagadható meg, csak ha egészségügyi ok indokolja. Ilyen egészségügyi okot a felperes a mentesítési eljárásban igazolhatott volna. Ugyanakkor a mentesítési kérelmét az alperes véglegesen elutasította, a felperes ezt a döntést közigazgatási perben nem támadta.” {Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítélete [18]} Az elsőfokú bíróság rámutatott továbbá arra, hogy „a Kúria a Kfv.VII.37.726/2023/5. számú eseti döntésében már foglalkozott a kötelezési és a mentesítési eljárás egymáshoz való viszonyával. Megállapította, hogy a kötelezés alapja az Eütv. 58. § (7) bekezdése alapján az a tény, hogy a kötelezett az oltás beadására irányuló írásbeli felszólításnak nem tesz eleget. E körben az alperesnek további tényállás tisztázási kötelezettsége nincs. Ha a kötelezett úgy ítéli meg, hogy az oltásnak ellenjavallata van, mentesítést kérhet, azonban a mentesítési eljárásban neki kell igazolnia a mentesítés feltételeinek a fennálltát. Ezen eljárásban valóban szakértői vizsgálat tárgyát képezheti az oltás alóli mentesítés, azonban itt ismételtén megjegyzi a bíróság, hogy a mentesítés tárgyában hozott határozatot a felperes keresettel nem támadta, így a mentesítés kérdése jelen perben nem vizsgálható.” {Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítélete [22]}
- [4] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadását a 118. § (2) bekezdésének alkalmazásával megtagadta.
- [5] Ezt követően a felperes és az alapügyben érintett kiskorú gyermeke, mint indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszukban az összes, az ügyben született döntést, valamint az Eütv. általuk megjelölt rendelkezéseit támadták az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. A támadott döntések alaptörvény-ellenességét az indítványozók mind az érintett kiskorú, mind az alapügy felperese nevében állították. Alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1)

bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkoztak a támadott döntésekkel, illetve a kifogásolt jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.

- [6] Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók állították, hogy az alapügyben a kezelőorvos „az oltás halasztásáról nyilatkozott”, amelynek alapján a felperes mentesítési eljárást kezdeményezett. „A mentesítési megadásának lehet nem volt meg a jogszabályi feltétele, de ezzel együtt az oltás elrendelésének sem, hiszen a 18/1998. NM rendelet 4. §. (1) bekezdése alapján az oltás végrehajthatóságáról a kezelőorvos dönt, alperes mégis elrendelte az oltást nem törődve azzal, hogy mi fog történni a gyermekkel, a bíróság meg törvényesnek ítélte. A Kúria meg közömbösen visszautasította a felülvizsgálati kérelmet.”
- [7] Az indítványozók az első fokon eljáró Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítélete kapcsán kifogásolták, hogy a Törvényszék a felperes indítványozó „keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem indokolta, tényállás tisztázása érdekében a bizonyítási indítványt nem teljesítette, annak okát sem indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit elbagatellizálta, figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.” Az indítványozók sérelmezték azt is, hogy szerintük a Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzésében nem reagált a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakra. Mindezek alapján hivatkoztak a tisztességes eljáráshoz való joguk sérelmére.
- [8] Az indítványozók a kiskorút érintően kifogásolták, hogy az alperes, a Törvényszék és a Kúria több oltás felvételére kötelezte, amelyek szerintük ellenjavallottak voltak, ezért sérült a kiskorú Alaptörvény II. cikk (1) bekezdés szerinti emberi élethez és emberi méltósághoz való joga. Szerintük az alapügyben vizsgálni kellett volna, hogy a beleegyezési képességgel nem rendelkező panaszos beoltása a „saját közvetlen javát szolgáló beavatkozásnak” minősült-e, mert „akkor nem került volna sor az oltás elrendelésére, illetve a bíróság az elrendelő határozatot megsemmisítette volna”. Az indítványozók számos, interneten fellelhető statisztikai adatra is hivatkoztak, arra vonatkozóan, hogy mely évben hány ember vesztette életét az oltások következtében, amelyek alapján igazoltnak vélik, hogy „az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni és bele is halnak emberek, gyerekek! Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot”.
- [9] Az indítványozók hivatkoztak továbbá arra, hogy sérült a kiskorú panaszos Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadsága. Kifejtették, hogy „az ítélet meghozatalakor cselekvőképtelen, s még beszámítási

képességgel sem rendelkezik, lelkiismereti és vallásszabadsága még ezután fog kialakulni". Megengedhetetlennek tartották, hogy a kiskorú „kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rajta olyan invazív egészségügyi beavatkozást végeztesse el, amelyek az életébe, vagy egészségének a károsodásához vezethetnek, amelyek esetleg ellenkezik a lelkiismereti és vallási meggyőződésével."

- [10] Sérelmezték továbbá az indítványozók, hogy azzal, hogy a kiskorú panaszost „azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését." Hasonló okokból hivatkoztak az indítványozók az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése és XX. cikk (1) bekezdése sérelmére is.
- [11] Az indítványozók fentiekén túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény II. cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítványozók szerint senki nem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amelynek érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.
- [12] Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkoztak, így megjelölték az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt: Oviedói Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban együtt: EJE) sérelmét, valamint a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.
- [13] A belügyminiszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján az Eütv. alkotmányjogi panaszban támadott rendelkezéseivel kapcsolatos álláspontjáról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot.
- [14] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról döntené jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése

szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.

- [15] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A kiskorú indítványozó a sérelmezett jogerős végzéssel zárult ügyben felperes volt, s vele együtt törvényes képviselője szintén indítványozó, az alapügyben felperes a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [16] 2.2. Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzését és a Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletét is támadták.
- [17] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [18] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).

- [19] Az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozták. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a nem közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [20] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [21] 2.4. Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]}, így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [22] 2.5. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban hivatkoztak az Oviedói Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére is, jóllehet az indítvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt, és ilyen indítványt a természetes személy indítványozók nem is terjeszthetnének elő [lásd Abtv. 32. § (2) bekezdése].
- [23] 2.6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [24] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadály” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.

- [25] Az indítványozók mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind 27. § (1) bekezdése szerinti panaszukban valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozót oltásra kötelező hatósági döntés kritikáját fogalmazták meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [26] A Győri Törvényszék indítványozók által támadott 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletével az alperes oltásra kötelező határozatával kapcsolatos jogvita miatt indított közigazgatási perben döntött. A jogszabály alapján kötelező védőoltás főszabályként nem tagadható meg, csak ha egészségügyi ok indokolja, amit a felperes a mentesítési eljárásban igazolhatott volna. Mentesítési kérelmét az alperes véglegesen elutasította, a felperes ezt a döntést közigazgatási perben nem támadta.
- [27] A Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzésével pedig a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról döntött, mivel vizsgálata eredményeként azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn.
- [28] Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a törvényszéknek az alperes oltásra kötelező határozatával kapcsolatos jogvita miatt indított közigazgatási perben hozott ítélete, illetve a kúriai végzés miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét.
- [29] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozók kérték több, Eütv.-beli rendelkezés, valamint az NM rendelet rendelkezései Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. Indítványuk azonban nem tartalmazott határozott kérelmet az NM rendelet általuk hivatkozott rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan, továbbá nem is fejtették ki, hogy az NM rendelet egyes konkrét rendelkezéseit miért vélik az Alaptörvénybe ütközőnek. Az indítványozók nem fejtették ki azt sem, hogy szerintük az Eütv. rendelkezései miért okozzák a megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Az indítványozók nem utaltak továbbá arra, hogy melyek a támadott rendelkezések közül azok a rendelkezések, amelyeket a bíróság a konkrét esetben ténylegesen alkalmazott. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt 42. § (1) bekezdés c) pontját, 57. § (2) bekezdését, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontját, illetve az NM rendelet támadott rendelkezéseit az alapügyben eljáró bíróságok nem is alkalmazták döntésükben. A törvényszék az indítványozók által támadott rendelkezések közül az Eütv. 58. §-ának csak azokat a rendelkezéseit alkalmazta, amelyek az alperes védőoltás elrendelésére irányuló eljárásának alapját képezte, illetve a védőoltásra kötelezett személy, illetve törvények képviselője értesítéséről, valamint a védőoltásra kötelezett kiskorú személy megjelenéséről való

gondoskodásról szólnak; de még e konkrét rendelkezések kapcsán sem fejtették ki az indítványozók, hogy miért okozzák az indítványban felsorolt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Mindezek alapján megállapítható, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.

- [30] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat a támadott bírói döntések, illetve jogszabályi rendelkezések miért sértik. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezésekre való hivatkozással az indítványozók alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv.VII.37.017/2025/2. számú végzésének, a Győri Törvényszék 1.K.700.895/2024/7. számú ítéletének, valamint az Eütv. és az NM rendelet támadott rendelkezéseinek Alaptörvénybe ütközését. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [31] A fentiek szerint az Alkotmánybíróság az indítvány hiányosságai folytán azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 9.

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Márki Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
alkotmánybíró